

Nr 171.

Af herr **Thylander**, om pension åt förre arbetsförmannen *Assar Larsson*.

I början af år 1908 blef f. d. ordinarie arbetsförmannen vid statens järnvägar, Assar Larsson, sedan han under en längre följd af år tjänstgjort såsom reparationsförman och spårväxelläggare, afskedad på grund af sjuklighet, utan annat ålderdomsunderstöd än en gratifikation af 150 kronor.

Då detta obetydliga understöd icke gärna kan förslå till uppehållet ens för ett år och då det förefaller bra hårdt, att en man, som nedlagt sina bästa krafter i statens tjänst under 50 års tid, skall behöfva ligga andra till last, synes det mig, som om rättvisa och billighet fordrade, att en anständig pension tilldelades honom att årligen utgå under hans återstående lifstid.

Riksdagen har flerfaldiga gånger genom fattade beslut häfdat den uppfattningen, att en statens arbetare, som en längre följd af år haft oafbruten anställning, bör pensioneras på statens bekostnad. Arbetsförmännen vid statens järnvägsbyggnader ha som bekant erhållit 450 kronor i årlig pension. Assar Larsson har icke allenast i 50 års tid varit i statens tjänst, han har därjämte innehaft underbefäl såsom arbetsförman nästan hela tiden och de vitsord, som lämnats honom af det högre befälet, visa, att han alltid nitiskt och redligt fullgjort sina åligganden.

Härtill kommer emellertid en viktig omständighet vid bestämmandet af frågan, nämligen den att Larsson under åren 1864—1868 var anställd på ordinarie stat, hvilket tydligen framgår bland annat af afföningslistorna från den tiden, hvilka upptaga dels månadslön, dels inkvartering för honom liksom för andra ordinarie. Att han afgick från ordinarie stat och sedermera blef upptagen på extra stat berodde icke på honom själf utan på år 1868 företagen omorganisation af ban-

afdelningen. För Larsson spelade det på den tiden ingen roll huruvida han var ordinarie eller extra. Någon pensionsinrättning existerade icke och han ansåg hufvudsaken vara, att han fick samma lön och hade samma arbete.

Enligt vanlig uppfattning skulle Larsson emellertid haft rätt att komma på indragningsstat, då hans befattning indrogs. Ingen framhöll dock detta för honom och i den kraftiga ålder, som han då befann sig, ägnade han ingen tanke på framtiden.

Tydligt är emellertid, att järnvägsbefälet borde haft skyldighet att på något sätt hålla honom skadeslös, men så har icke skett. När pensionsinrättningen år 1872 inrättades, erhöll han icke inträde, då hans ordinarie anställning upphört.

När Larsson afskedades, föreslog distriktsförvaltningen, att järnvägsstyrelsen skulle ingå till Kungl. Maj:t med begäran om en årlig gratifikation på 250 kronor, men järnvägsstyrelsen föreslog blott 150 kronor och detta belopp har en gång till honom utbetalats.

På grund af hvad här ofvan anförts, föreslår jag,

att Riksdagen måtte besluta att tilldela f. d. ordinarie arbetsförmannen vid statens järnvägar Assar Larsson en årlig pension af 450 kronor, räknadt från den 1 januari 1909.

Stockholm den 27 januari 1910.

A. Thylander.

Bilagor.

Intygas härmed, att reparationsförmannen Assar Larsson, Hallsbergs järnvägsstation, icke äger någon tillgång, utan är för sin existens helt beroende af sin arbetsinkomst.

Blacksta den 6 november 1907.

Lars Pärsson,

ordförande i Kumla sockens kommunalnämnd.

Frejdbetyg.

Att reparationsförman Assar Larsson från Hallsbergs station, född den 9 juni år 1831 (trettioett) åtnjuter medborgerligt förtroende betygar Kumla församling i Örebro län den 1 maj år 1908.

Gust. Pettersson,
Kyrkoherde.

(Afskrift).

Assar Larsson, hvilken varit under mitt befäl vid statens järnvägar sedan 1864 som ordinarie reparationsförman till 1869, då dessa platser blefvo indragna, som ordinarie; hvarefter Assar Larsson tjänstgjorde som växelläggareförman på extra stat till 1895, då jag slutade vid statens järnvägar. Larsson har under sin tid vid järnvägen varit bosatt i Hallsberg m. m., för öfrigt fått tjänstgöra på många stationer där växelläggning förekommit. Larsson har uti sitt yrke och som arbetsledare varit särdeles duglig och pålitlig i förening nit och ett i allo hedrande uppförande, är det mig ett nöje att på begäran intyga.

Örebro den 27 juni 1907.

J. L. Grönvall,
f. d. baningeniör.

Rätt afskrifvet intyga

E. G. Sjösten.

Hjalmar Fischer.

(Afskrift.)

Att extra banvakt Assar Larsson, som under den tid från 1 januari 1900, hvar- under jag förestått 4 bansektionen, tillhört denna sektion med bostad i Hallsberg, ut- öfvat förmannskap vid spår- och växelläggning samt andra å denna bangård förekom- mande arbeten varder härmed på begäran intygadt.

Örebro den 15 september 1907.

Hj. Peterson,
baningeniör.

Rätt afskrifvet intyga

E. G. Sjösten.

Hjalmar Fischer.

(Afskrift.)

Arbetskarlen Assar Larsson har arbetat vid järnvägen från april 1858 tills dato och under den tiden uppfört sig nyktert och anständigt, hvarför han hos hvar och en på det bästa rekommenderas.

Sköfde den 12 januari 1860.

E. Pontin,
baningeniör.

Rätt afskrifvet intyga

E. G. Sjösten.

Hjalmar Fischer.

(Afskrift.)

Gustaf etc.

Vår ynnest etc. Uppå därom af Eder i underdånig skrifvelse den 21 januari 1908 gjord framställning hafve Vi funnit godt tilldela förra arbetaren vid statens järnvägar Assar Larsson från Hallsbergs municipalsamhälle en gratifikation af ett- hundrafemtio kronor att utgå af trafikmedel. Hvilket Eder till svar och efter rättelse

samt för Larssons underrättande härigenom i nåder meddelas; hvarjämte i ärendet ingifna intyg härhos öfverlämnas.

Stockholms slott den 6 mars 1908.

GUSTAF.

Hugo Hamilton.

Till järnvägsstyrelsen, angående gratifikation åt förra extra arbetaren vid statens järnvägar A. Larsson.

Bestyrkes å tjänstens vägnar:

O. Hallgren.

F. d. extra banvakten Assar Larsson i Hallsberg, som här varit anställd, som extra reparationsförmän och spårväxelläggare, under mitt närmaste befäl från den 1 maj 1876 till den 12 maj 1907, har under tiden uppfört sig väl, varit plikttrogen och pålitlig samt i öfrigt lagt sin vinning om ett redbart arbete, intygas.

Hallsberg den 12 februari 1909.

E. Andersson,
banmästare.

(Afskrift.)

Till bandirektören för 2:dra trafikdistriktet!

Undertecknad får härmed vördsamt anhålla om rekvisition till fribiljett från Hallsberg till Herrljunga och åter för 2:ne mina barn, att resa ned den 22 dennes och åter den 6 nästkommande juli.

Hallsberg den 16 juni 1875.

Assar Larsson,
växelläggare.

Tillstyrkes. Larsson har förut varit ordinarie och sedan oafbrutit tjänstgjort som växelläggare.

J. A. Grönvall.

Kan ej beviljas, emedan endast ordinarie betjäning äger rätt till fribiljetter för familjemedlemmar.

Göteborg den 19 juni 1875.

A. Djursson.

Rätt afskrifvet intygas härmed

E. G. Sjösten,
som vittne.

Hjalmar Fischer,
som vittne.